

ADAMIČ, Emil

Šest narodnih pesmi

SM

1473 3778/6
4053 563

L4-

„ZVEZA SLOV. PEVSKIH ZBOROV“

✓ ŠEST

NARODNIH PESMI.

Po napevih iz Kokošarjeve zbirke

za moški in mešani zbor

priredil

✓ E. ADAMIČ.

Ljubljana 1924.

27 VII. 1944

Mpc

Knjižnica Glasbene akademije v Ljubljani

D. B. 1944

Muz 540/1949

Ljubezen brez upa.

Mešani
zbor.

Oh, žalostna lju-be zen brez
gly li-ce mo-je ble da in

u-pa; za té, o du-ša mo-ja, tr
va-la; ra-či or du-ša mo-ja svet

pel sem hu-de mu ke! A ti me, du-ša,
voj so in qu bi la

ven - dar ne lju biš!

Anzer, pobič mlad.

Moški zbor:

šī - va šolne

An - zer, An - zer, po - bič mlad,

v be - lem' grad' pod tem mla - dim vi - re - tom,

pod tem mla - dim vi - re - tom.

2. Prva pošta prileti :
 „Ljuba v gradu bolna leži.”
 Če leži, naj le leži,
 saj jej Bož to zdravje da.

3. Druža pošta prileti :
 „Ljubo v gradu spovedal gredo.”
 Če gredo, naj te gredo
 saj jej Bož to zdravje da.

4. Tretja pošta prileti :
 „Troja ljuba mrtva leži.”
 Če si vmrla zavolj me,
 tudi jaz vmrjem za te.

Voznica.

Moški zbor.

Me ne pa gla-vi-ca bo-li za moje

le po li-ce. U vozu so me dja-li, nikdar me

moje le-po li-ce. U vozo so me

riž. žnje pe-lja-li, u vozo so me dja-li, nikdar me

riž. žnje pe-lja-li.

pp zelo rit.

pp zelo rit.

2. Noter v to vozo globoko,
noter v hudó temnico.
Bož reš' me ste nevolje,
in ste vozé globoke.

3. Ne vidim solnca rumen'ga,
ne beleža več dneva.
U vozo so me djali,
nikdar me žnje peljali.

Stoji gora.

Sto-ji na go-ra vi-so-ka oj vi-so-
Strogo v tempu.

Mešani zbor.

ka,

ka, na gori ra-van ši-ro-ka, na go-ri ra-van ši-ro-ka, Cari je

cresc.

li-pa ze-le-na, oj ze-le-na, pod li-po mi-za ru-me

mf

na, pod li-po mi-za ru-me-na. Okol ci-ča-nov je dvanajst, oj je dva-

ff

najst, cigánov čr- nih je dvanajst, ciĝa- nov čr- nih je dvanajst.

ff

2. Se pa med sabo meri jo, oj meni jo! kam dřev' na rovte pojdejo!
 Ciĝan najmlajši ĝovori, oj ĝovori! jest pa ne ĝrem na rovte zvam!
 Jest pa bom šel k svoj ljubci v vas, oj k ljubci v vas, /: tja v Novo vas,
 k svoj ljubci v vas. :/

Od mrtve deklíce.

Moški zbor:

p

Moj kri- stjan, da- na- šnji dan

p

e - no pe - sem po - jmo mi od e - ne mla - de

f

de - kli - ce, ki tu - kaj mrtva le - ži, od
ki

e - ne mla - de de - kli - ce,

do konca rit.
ki tu - kaj mrtva le - ži, ki tu - kaj mrtva le -

ži.

2. Eno uro, malo dni,
kar je mamka vmrla ji,
zdaj se pa nji godi tako,
vse je pripravljeno blo.

3. Danse mislila možit,
nam eno veselje s'rit,
prišla je pošta od Boža,
in šla je steža sveta.

4. Fantje in o deklisce,
dobro vse premislite,
da človek ni pravič na svet,
če je tud' mladih še let.

Kaj pa delajo ptički?

Mesani zbor.

Kaj pa de-la-jo pti-čki, da nič ne po-
vedno pp Kaj, da pti-čki ne po-

jo? Al' se mra-za bo-je, al' ve-li-čga sne-ga? Kaj pa
jo? al' bo-je se le sne-ga?

de-la-jo pti-čki, da nič ne po-jo? Al' se mra-za bo-
mf kaj pa ptički dela-jo, da nič več ne po-jo, po-jo? mf Al' bo-je se

je, al' ve-li-čga sne-ga?
mraza, al' ve-li-čga sne-ga?

2.
Če pa velik sneg pade,
je gvišno huda mrava
je veselje pri kraju
za ptičke in nas.

Dittler

